

DJECA MORAJU DOŽIVLJAVATI VJERU

Pastirsko pismo bavarskog nadbiskupa o vjerskom odgoju djece, prvoj Pričesti i prvoj Ispovijedi

Današnja situacija i njezin zahtjev

Danas bih s vama htio porazgovarati o onom što se posebno tiče roditelja, ali se isto tako odnosi i na župsku zajednicu kao cjelinu. Radi se o jednom od najvažnijih zadataka, što su nam sada postavljeni: Kako ćemo odgojiti budući naraštaj, tj. našu djecu da postanu ljudi koji žive od vjere i preuzimaju svoju odgovornost u Crkvi i u svijetu. Jedno će biti jasno svakom ozbiljnom čovjeku: Ni jedno dijete i ni jedan mladić ne postaje kršćanin samo putem vjerske pouke ili inače putem vjerske knjige, iz koje uči. Naša djeca postaju samo tada kršćanima, ako unaprijed nađu u obitelji i u župi uvjerljivi kršćanski život, u kojemu oni mogu učestvovati i koji mogu usvojiti. To znači: Djeca moraju u obitelji i u župskoj zajednici osjećati proživljenu vjeru, uvjerljivo bogoslužje i srdačnu bratsku ljubav, da bi sami postali ljudi vjere, ljubavi i molitve. Inače vjera u njima neće uhvatiti korijene niti će se održati u životnim kušanjima.

Uvijek je to bilo tako. Danas je taj zahtjev posebno hitan. Mi ne živimo u svijetu, u kojemu biti kršćanin vjernik znači nešto što se razumije po sebi. U javnom životu, u kojem rastu djeca i mladež vjera stoji pored nevjere. Mnogi su uobičajeni oblici kršćanskog života kao oslon vjere iščezli. Na taj način živi Božji narod uvelike snosi odgovornost za vjerski život mladoga naraštaja. Vjera i ljubav moraju se doživjeti i oćutjeti u obitelji i župskoj zajednici.

Ostvarenje zahtjeva

Moramo se otvoreno i bez straha suočiti s novom situacijom.

Odgoj male djece

Prije svega moramo se na sasvim drugi način nego dosada brinuti za odgoj male djece. Znanost je dokazala, kako su za svakoga čovjeka prvi mjeseci i godine njegova života od odlučujućeg značenja. U atmosferi zakriljenosti koja izlazi iz roditelja mora se razvijati pouzdanje u život. Tu se dijete mora susresti sa skladom, koji proizilazi iz ljubavi, ako će ono uspi-

jevati i razvijati se. Tek u okolini ljubavi ono može razviti svoju vlastitu sposobnost ljubavi; tek u jednom smislenom obiteljskom skladu ono može naučiti, kako će skladno urediti vlastiti život.

Roditelji se moraju pitati također: Da li dijete kod nas osjeća da je Bog jedna velika, usrećujuća stvarnost, koja određuje životom? To se neće zbiti, ako se prijete Bogom ili ako se Bog uopće prešućuje.

Prema tome s odgojem malenog djeteta pred nas se postavlja velik i hitan zadatak, o kojemu vi među sobom u obiteljskim krugovima i roditeljskim večerima morate uvijek ponovo raspravljati sa stručnjacima i sa svojim svećenicima. Ono što se propusti u prvim godinama života, jedva da se može nadoknaditi u kasnijim godinama.

Želio bih s velikom zahvalnošću spomenuti i naše dječje vrtiće, koji roditeljima izdašno stoje na raspolaganju.

Pomoć koju pružaju roditelji kod prve Pričesti i prve Ispovijedi.

S vama kanim danas potanje porazgovarati o jednom posebnom pitanju: Pitanju o pravilnom i pravovremenom privođenju djece k svetoj Euharistiji i k sakramentu Pokore.

Mi smo navikli da se djeca na prvu ispovijed i prvu Pričest pripremaju od svećenika i u okviru vjerske pouke. To je ranije u nekoj mjeri moglo zadovoljavati. Danas mi moramo jasno i bistro kazati: Bez roditelja to ne ide! Jest, to je njihov usrećujući zadatak! Oni su dali da se njihovo dijete krsti. Oni su time učinili odluku: Dijete treba da bude kršćanin i član Božjega naroda. Prema tome roditelji moraju voditi brigu i surađivati, da ono živi kao kršćanin i da na pravilan način bude upućeno kako će učestvovati u euharistijskoj Gozbi.

Za ovu uputu pružaju se dva puta. Neki roditelji svoju djecu pripremaju čak prije nego pođu u školu. To će prije svega činiti muževi i žene, kojima leži na srcu da kod nedjeljne Mise prime i Tijelo Gospodnje. Njih će uskoro njihova djeca zapitati: Zašto polaziš naprijed? Šta tu radiš? Uskoro će djeca izraziti želju: I ja bih želio primiti Isusa kao nebesku hranu. Djecu na to pripremiti nije teško, ako učestvovanje u Euharistiji za roditelje ima svoje životno značenje. Htjeli bismo takve roditelje srdačno potaknuti: Vodite svoju djecu k stolu Gospodnjem. Uzmite ih sa sobom u zajednicu! Neka vam pri tom pomogne vaš dušobrižnik i prikladna knjiga.